

UFO FORUM

• FORUM FOR NORSKE UFO-FORENINGER OG INTERESSERTE •

№5 1976

UTGITT AV

NUFOC

ARBETSGRUPPEN FOR UFOLOGI

RAPPORTNYTT
REDIGERT AV NUFOC - BERGEN

NORSK UFO CENTER*

Postboks 2119, 7001 Trondheim, Norway.

N O R S K U F O C E N T E R ' s
R A P P O R T
N Y T T

Norsk UFO Center - Østlandet:
E. Fjeldberg - Postboks 84,
2001 L I L L E S T R Ø M.

Post og bestillingsadresse:
Norsk UFO Center
Postboks 1155 / 5001 Bergen
Postgiro: 3 07 08 10.

Norsk UFO Center - Sørlandet:
A. Thommassen - Grensen 4,
4800 A R E N D A L.

Utkommer 5 ganger i året
Abonnementspris: Kr. 20.-

Norsk UFO Center - MidtNorge:
K. Stenødegård - Organisasjonsleder
Postboks 2119 / 7001 Trondheim.

R E D A K T Ø R:
Finn W. Kalvik.

Norsk UFO Center - Vestlandet:
Finn W. Kalvik - Postboks 1155
5001 B E R G E N.

I redaksjonen:
Egon Nielsen.

Redaksjonens adresse:
Armauer Hansensvei 11
5030 Landås.
Telefon: (45) 28 01 26

N O R S K U F O F O R U M.
Organ for Norsk UFO Center
Utkommer 5 ganger i året
Post og bestillingsadresse:
Postboks 2119/7001 Trondheim
Postgiro: 34 69 57.
Redaktør: K. Stenødegård.

T R Y K K:
Svein Anthun.
Bergen.

NUFOC, henstiller til leserne
å utbre kjennskapet til våre
to tidsskrifter!

RAPPORTNYTT er interessert i å
motta innlegg fra leserne om alt
som vedrører UFO-problematikken!

Vær med å støtt UFO-forskningen!

R A P P O R T N Y T T Nr. 5. 1976.

Idette nummer:

"Kjent" UFO-modell over Vest-Torpa.....	side 4.
"Kremmerhus" UFO, denne gang i Nordland.....	" 3-4.
"Sigarufo-bølge" over Hedmark fylket.....	" 6-7.
Liten "Tallerken" skremmer folk i Løten.....	" 8.
UFO-bølge over Trøndelag.....	" 9-16.
UFO-bølge over Indre Nordfjord.....	" 17-22.
UFO-bølge over Sunnmøre.....	" 22-25.
Kulerundt UFO, "lammer" Phantom-jagere.....	" 25.

- * -

Redaksjonelt.

Det er ennå en måned igjen av året når disse linjer skrives, og vi kan snart sette sluttstrek for et begivenhetsrikt UFO-år, både her til lands og Skandinavia forøvrig. For å holde oss til Norge, var det få observasjoner innmeldt de to første måneder, ingen i mars, bare en i april, og heller ingen i mai. I juni ble det innmeldt 6 observasjoner, mens både folket og UFO'ene tok ferie i juli, da vi bare registrerte 2 rapporter. Men i august begynte det å "rør på sig" over østlandet, som meldte om 7 observasjoner, ved siden av 7 andre fra ulike kanter av landet. Og så kom den store "bølgen" over Trøndelag og Vestlandet i slutten av august og første halvdel av september som gav os 34 rapporter. Ytterligere 8 rapporter fra september, kan vi notere - oktober har foreløbig notert seg for 4 observasjoner.

Dette er en løselig oversikt, og bemerk at bare observasjoner vi foreløbig ikke har funnet noen naturlig forklaring på, er tatt med her.

*

Vi har i året som er gått, kjempet mot dårlig økonomi, og ser ingen mulighet for å forhindre at abonnementsprisen på bladet må forhøyes med kr. 10.-. Vi håper våre lesere forstår at også vi, er offer for inflasjonen, og at dere fortsatt vil støtte opp om vårt arbeid. - En god nyhet skal dere dog få med som kompensasjon for den ekstra tier'en. Rapportnytt kommer fra og med nr. 1/77, med ny forside i farver og selvfølgelig med helt "nytt ansikt". Og her vil vi benytte anledningen til å takke vår feltforsker/konsulent i Oslo, Tor Kultom, som har bibragt oss utkastet til den nye forside.

*

Så over til noe annet:

I den forøvrig velskrevne reportasjen fra landsmøtet 14-15. august i år, slår referenten undertegnede i "hardtkorn" med "romskipsfor - kynnerne".

over til side 26...

NORGE

290770/1

Hedemark fylke.

En eldre rapport fra juli 1970, men vi tar den med her da det er en dagslysobservasjon.

Klokken 16.30 om ettermiddagen 29. juli, skulle to damer ta solbad. Lettskyet var med svak vind, og vitnet forteller:

"Det hadde regnet hele dagen til det klarnet opp i 16-tiden. Vi gikk ut for å sole oss, og da jeg la meg ned så jeg et øyeblikk opp i retning av solen, noe man vanligvis ikke gjør for å skåne øynene. Jeg fikk da til min forbauselse se en fantastisk flott stjerne - inntil det gikk opp for meg at stjerner ikke er noe man ser i dagslys. - Jeg hentet en 8x30 kikkert og betraktet gjenstanden en hel time. Den skinte som sølv i solen (som stod til høyre for objektet) så vi er ikke i tvil om hva vi så oppe i skyene. Jeg skrev hele hendelsen ned i min dagbok, så alle detaljer står klart for meg".

Obs.stedet var Sollia, Vest-Torpa, og gjenstanden forsvant i skyene etter en time. Det hørtes ingen lyd fra gjenstanden, som hadde blendende pulserende lys fra "åpninger" langs midtaksen. Den var på størrelse med en ert målt i utstrakt arm. Den foretok kurs og høydeendringer under observasjonen.

Når den var i bevegelse, lyste det gulaktig fra "åpningene" rundt. Under var det pulserende "energi"-utvikling i grønt, rødt og gult.

Kredit/NUFOC-Øst.

Februar 74/1

Nordland fylke.

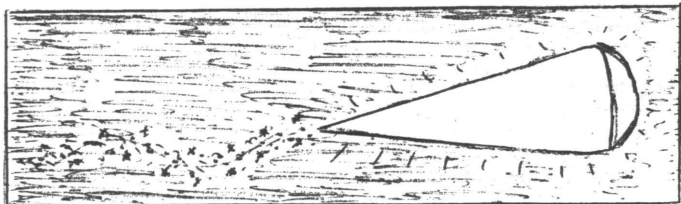
Her har vi igjen en observasjon av "kremmerhus"-UFO'et som så ofte er sett i alle land.

En kvinne, som oppholdt seg mellom Kviteng og Nevermoen, kl. 18.30, får plutselig se et "kremmerhus" lignende objekt, sterkt, lysende - som kom i lav høydenedover dalen rett over jernbane-traséen. Hun fulgte det med øynene over en strekning på 400 meter, og la merke til at det hadde en hale av gnister etter seg. Objektet må ha vært lavt nede da hun så det mot fjell og skog i bakgrunnen.

Hastigheten var stor, uten hun eksakt kan angi den i km. Hun kunne ikke oppfatte noen lyd fra objektet, som ifølge Rana Blad, to dager etter, meldte at det var blitt observert over Mofjell straks etter hun tapte det av syne.

Det var en klar, mørk vinterkveld med 18 minusgrader. Observasjonsdatoen kan man finne ved å gjennomgå Rana Blad for januar-februar 1974. Sentraladministrasjonen arbeider med saken.

Kredit:
K. Sten -
ødegård.

130476/I

Akershus- Solbråtanvn.

Den 13. april - natt til Skjærtorsdag - kl. 03.30., våkner vitnet plutselig og følte trang til å åpne vinduet p.g.a. varmen i rommet. Hun ble da oppmerksom på en klar hvitlysende "tallerken" med skarpe konturer. Ved dens venstre side så hun en oval røk-rosa sky som langsomt løste seg opp. "Tallerkenen" var stillestående og holdt seg klar og skarp i fem minutter, og løste seg opp på samme vis som "skyen" til venstre hadde gjort. Hun sjekket klokken og forsøkte å finne ut hvor månen stod på himmelen da muligheten for forveksling kunne være tilstede. Men ingen måne var å se, da det var overskyet vær. Hun stod opp en time senere for å se etter månen, men det var fremdeles overskyet og grått og morgendemringen var begynt. I følge almanakken for angjeldende natt, stod månen i syd kl.23.46, og gikk ned kl. 04.48. Fullmåne natten etter.

I og med at "tallerkenen" og den rosafargete "skyen" ble observert i ca. 50 graders høyde, kan vi se bort fra at det var gjenskinns fra månen, damen så. I obs.tiden - som var 5 minutter - skulle månen stå i ca. 20-30 graders høyde.

Til orientering kan nevnes at observasjonen ble rapportert til Geologisk Museum etter anmodning fra avisene, da en sort gjenstand som ble observert av flere vitner, overfløy Nesodden med kraftig lyd, midt på dagen den 12. april.

Vitnet bemerker den noe uvanlige oppvåking nevnte natt og forteller at hun ble meget klar og suggerert av det skarpe lyset fra "tallerkenen".

Kredit/K.Aasheim.

Røkfarget

"sky"

Ingen skyer passerte objektet før det løste seg opp på samme måte som "skyen" til venstre.

2506/020776/I

Hedmark fylke.

I en av dagene mellom 25. juni og 2. juli, (vitnet husker ikke nøyaktig dato) ble det observert et merkelig objekt over Dystingbo gård, mot Vangsåsen. Vitnet forteller:

"Jeg stod å pusset vinduet og kikket tilfeldigvis opp mot Dystingbo og bebyggelsen ovenfor vårt hus da jeg fikk se denne gjenstanden i 30 graders høyde på himmelen. Klokken var 23.30, og det var klar kveldshimmel og vindstille, lett skumring.

-Jeg ble selvfølgelig overrasket og nysgjerrig, og ropte på barna, henholdsvis 12 og 15 år, som kom løpende. Sammen så vi gjenstanden i tre minutter. Hendelsen gjorde inntrykk, for det er første gang i mitt liv at jeg har sett noe så rart. Den så ut som et ovnsrør på fasong, men hadde et skinnende sterk konstant lys. Det virket ikke som det var langt vekke, og heller ikke så høyt. Jeg kan tenke meg at den var i en 300 til 400 meters høyde, og den dalte sakte nedover og forsvant bak hustakene. Gjenstanden hadde en lysende nimbus, eller krans rundt seg i samme skinnende lys som nevnt tidligere. På denne avstand fortonte objektets størrelse seg som en armlengde. D.v.s. ca. 70 cm."

Det har ikke meldt seg andre vitner til hendelsen, noe som synes merkelig, gjenstandens størrelse tatt i betraktning.

OooO

180776/I

Vi er fremdeles i Hedmark, denne gang ved Stavsjø. Et vaktmester - ektepar ser over Gaarum Aldershjem omkring kl. 19.00, en sigarformet gjenstand. Det var fruen som først oppdaget den da hun var iferd med å henge tøy opp til tørk. Det var klarvær med sol og svak vind fra vest da hun så en metalllignende gjenstand rett over hodet. Den var lydløs, ingen vinger eller hale. Gjenstanden gled over himmelen i S/SV retning. Den lignet nærmest en stump sigar, og det virket som den mistet en 7-8 graders høyde under flukten. Høyden angis til 300 meter og størrelsen var omtrent som en Caravelle-maskin. I mellomtiden hadde mannen kommet tilstede og de betraktet "sigaren" gjennom kikkert, men oppdaget ikke mere enn hva det blotte øyet så noen sekunder tidligere.

"Da gjenstanden forsvant, syntes jeg å skimte noen slags sorte skygger eller mørk tåke foran og rundt gjenstanden", sier ektemannen, som ikke har særlig tro på at Nesbygda har hatt visitt fra andre planeter, eller noe i den duren.

"Jeg har mest tro på at det kan ha vært en eller annen slags ballong som benyttes i forskningsøyemed. Men dette stemmer heller likesom ikke", sier han videre til avisen: Hamar Dagblad.

Fruen tror heller ikke at de har sett et luftskip eller glidefly. "Vi har i mange år bodd ved Jarlsberg flyplass i Vestfold, så vi kjenner godt til aktiviteten rundt et slikt område."

Avisen har kontaktet kontrolltårnet på Gardermoen flyplass. Der blir det opplyst at to jagerfly var i nærheten av det aktuelle området, men på et senere tidspunkt. Ellers landet et rumensk Boeing 707-fly på Gardermoen kl. 1951. Men det blir hevdet at det rumenske flyet, som gjorde en sving nordover, ikke var så langt oppe som til Nes.

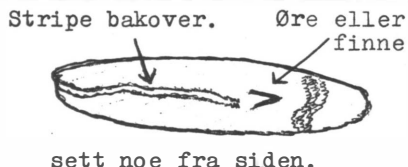
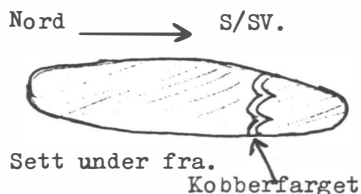
"Vi så også et av jagerflyene", sier fru, "men det gikk i motsatt retning av gjenstanden vi tidligere så. - Dessuten gikk jagerflyene mye høyere. Gjenstanden vi så var omtrent like stor som kroppen på et vanlig passasjerfly. Men fly var det altså ikke!"

Om dette momentet er ekteparet overbevist!

Avisen kan også fortelle at ingen stasjoner hadde noen ballonger oppe på det aktuelle tidspunkt: 19.00 - 19.30.

Til NUFOC's mann, forteller ekteparet at de hadde en meget sterk følelse av å bli iakttatt. Dette ville de ikke fortelle til avisen.

Hamar Dagblad/Kjell Christensen.

200876/II

Lillehammer.

Et objekt, sett av 4 personer, overfløy Lillehammer kl. 19.00 på kvelden. Fruen som stod på verandaen og pusset vinduer (der har vi den igjen) fikk tilfeldigvis øye på et ovalt objekt som hun først trodde var et fly. Men da hun ikke kunne se hverken vinger, Hale - ror eller kondensstriper, ei heller noen lyd fra objektet, ble hun virkelig interessert og studerte det nøye. Det var sølvgrått og størrelsen målt i utstrakt arm var $2\frac{1}{2}$ cm. Der seilte noen få skydder på himmelen, og hun og de tre andre vitnene bemerket at objektet passerte u n d e r disse. Høyden er likevel vanskelig å si nøyaktig, men ca. 1500 - 2000 meter synes rimelig. Objektet steg fra 45 til 55 graders høyde før det ble borte som en sølvgrå flekk etter ca ett minutt. Solen stod lavt i vest og det var neste vind - stille.

Kredit/Per Ottesen

210876/I

Løten. Før vi forlater Hedmark fylke, tar vi med denne hendelsen. Obs.stedet er Murby på Løten, og klokken er 16.05.

Hamar Dagblad, for 23.08., refererer episoden med et intervju av de to vitnene, et ektepar. Han forteller:

"Jeg lå på solsenga ute på plenen da jeg plutselig hørte en sterk hvislende lyd som nærmet seg lynraskt. Da jeg spratt opp, før det en svart gjenstand på størrelse med en tallerken, like forbi hus-taket og dro videre nedover jordene her".

Også kona hørte lyden. Hun holdt til like ved, opptatt med bærpluk-king.

"Jeg ble vettskremt av lyden, og holdt på å slippe alt jeg hadde", sier hun.

Ingen av de to har noen klar formening om hva det kunne være. Begge lurte på om de hadde drømt, da det hele var over.

Først lurte de på om det var en meteoritt som passerte, og sammen med en nabogutt undersøkte de også meget nøye i omegnen for om mulig å finne noe merke etter et evt. nedslagsfelt, men uten resultat. Nå spør man seg om det var et UFO, ekteparet observerte.

"Det var i hvertfall en nifs opplevelse", sier ekteparet.

På spørreskjemaet ser vi at objektet kom inn over hodene på dem fra nordvest i 5 meters høyde, og rett mot inngangsdøren i ca 3 meters høyde. Men straks før det ville ha brakket mot døren, svinget det brått rundt hushjørnet og ble borte.

Lyden begynte lavt (suselyd) og ble sterkere etter hvert som objek-tet nærmet seg. Lyden ble borte i det det forsvant.

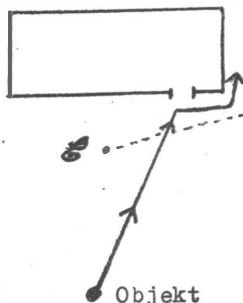
Fruen hadde likesom lyden i hodet lenge etter observasjonen. Opple-velsen var svært uvirkelig (som en drøm) Mannen hadde sterk migrene da objektet kom, men ble kureret på øyeblikket! Han var ofte plaget av migrene, men har til d.d.(19.9.) ikke hatt hodeverk etter obser-vasjonen! (en effektiv sjokkbehandling?) red.)

Det var klarvær, og ekteparet hadde solen i bakgrunnen. De mener at hastigheten til objektet var ca. 200 km/t, og størrelsen ca. 20 cm. Fargen var svart og obs.tid: 3 sekunder.

Kredit/NUFOC-Øst.

Mamma! Pappa! De har skrevet om oss i RAPPORTNYTT!

Evensen løp etter objektet, men det var forsvunnet.

240876/I

Oppland. Observasjonsstedet er Dypådalen seter, V.Gausdal.

Vitnet, 15 år gammel, forteller:
"Klokken 19.53, så jeg et mørkt sigarformet objekt over Mjøsa, med kurs sydover. Etter å ha sett det i 3-4 sekunder, gav det fra seg et hvitt blink fra undersiden, litt bak for midten. Etter å ha betraktet det i 5-6 sekunder gav jeg kikkerten til min far, men han fant det ikke igjen. Da jeg fikk kikkerten tilbake, kunne heller ikke jeg finne det. Uten kikkert var det ikke synlig. Objektet befant seg ca. 6-7 km. syd for Lillehammer, da jeg fikk øye på det. Jeg så det på 20 km's avstand, og jeg kan tenke meg at det tilbakela en strekning på 3 km. på 5 sekunder. D.v.s., en hastighet på ca. 3000 km/t. Ingen vinger eller ror ble observert på objektet. Antatt høyde 5-600 meter og ingen lyd. Det passerte foran åsen øst for Moelv. Været var disig, svak vind og tussmørke.

Kredit/Rapportsentralen

Så langt i vår rapportoversikt, er vi nå kommet frem til "UFO-bølgen" som gikk over Trøndelag, Møre og Indre Nordfjord i dagene 26 - 28 august i år. Vi noterer oss forøvrig en viss aktivitet i I.Nordfjord og Møre også søndag 12. september.

Sentraladministrasjonen i Trondheim, og Skandinavisk seksjon i Nordli, hadde en hektisk tid med innsamling av rapportmateriale og intervjuer med observatørene rundt i distriktet.

Av det materialet som er innløpt til rapportsentralen, kan vi fastslå at våre folk i Trondheim og Nordli, har levert et solid og kvalitetsmessig arbeid, som lover godt for det fremtidige UFO-arbeidet.

Vi vil også gi vår honnør til Ståle Flåta i Stryn, som helt alene har mestret den vanskelige oppgaven det utvilsomt må ha vært å fremskaffe de viktigste vitnene til observasjonene - tegne kart over objektenes baner - intervjuer hver enkelt vitne - skaffe tilveie oversiktskart fra Stryn og Hornindal osv. osv.

En masse fritid og en god del penger har det kostet ham og andre, men NUFOC's hovedkasse er nå etablert, og vi håper våre feltforskere fremover kan få en viss dekning for sine utgifter til rapportarbeidet - spesielt i tilfeller som dette.

I Trondheim helte man først til teorien om romskrap, men ettersom meldingene strømmet inn, forstod man at dette ikke kunne være riktig. Rapportsentralen tok straks kontakt med Skandinavisk UFO Information, SUFOI, som har kontakt med NASA - Og kort tid etter, kunne SUFOI melde fra til NUFOC, at det ikke hadde vært noen satellittundergang over Norge i august og september.

Meteoritt og meteor-teorien kan vi også se bort fra i de fleste tilfeller da objektene stort sett ble observert i lav høyde, og i flere tilfeller på bakkenivå. Ellers kan vi ikke se noe fast mønster i hendelsene for en del av observasjonene, mens andre har visse likhetstegn. For Trøndelags del, var observasjonene stort sett gjort mellom kl. 20.00 og 21.00 fra ulike steder.

260876/IV

Trondheim.

En ungdom, 17 år, ser i nord et gulblankt objekt i 75 graders høyde kl. 20.15 på kvelden, da han sammen med sin familie satt i stuen i Byåsveien. Gjennom vinduet så de først en lysende "sky" på himmelen, og øyeblikket etter høretes et dumpt smell. I det samme så de den lysende gjenstanden som først falt i zik-zak, deretter rett ned og på skrå med røykhale etter seg. Den første del av fallet, altså zik-zak fasen, gikk meget fort, og så langsommere, omtrent som fritt fall og sluknet i ca. 20 graders høyde. Den lysende skyen som først ble observert, var mere kompakt enn en vanlig sky og hadde en vinkelutstrekning fire ganger månens. Den lysende gjenstanden var omtrent som en stor stjerne, men lyste sterkere. Det var lettskyet, vindstille og månen stod i øst. Observasjonstid: ca. en time.

260876/I (IV)

Omtrent samtidig med foregående observasjon kl. 20.30 ser en mann på V.Halsetvangen et hvitglødende kuleformet objekt komme i retning fra Strinda med V/NV kurs mot et punkt litt nord for Gråkallen. Det høretes en intens hvesing fra objektet i passeringøyeblikket, og det hadde en stigende kurve og ble borte for vitnet bak noen trær etter 4-5 sekunder. Sterke hvit og rødgrule gnisster ble sett bak "kulen". Bare få minutter senere ble han oppmerksom på en lysende "gasssky" der objektet forsvant. Det forekom vitnet at det befant seg en tett masse inne i "gass-skyen" som ble observert i en halv time. I tidsrommet han betraktet det, forandret det seg noe i fasong og stilling. Ble også gradvis borte. Han mener dette var en ny observasjon. Vitnet kan ikke godta meteor, romskrap el.l. som forklaring til fenomenet.

260876/IV

Også fra Skyåsveien i Trondheim, ble en lysende kule observert i 2-3 sekunder mellom kl. 20.25 og 21.00. Fenomenet bestod av en sterkt hvitlysende kule som avgav noen grønne gnister ca. 45 grader ned fra bevegelsesretningen for hovedfenomenet. Der gjenstanden først ble sett, ble det stående en firkløver formet solbelyst sky med en svak spiralformet røkstripe som "stilk". Lysfenomenet sluknet etter 2-3 sekunder (anslagsvis) og hadde da beveget seg ca. 15-25 grader. Skyen ble stående i de 20 minuttene vitnet observerte den, men ble svakere i lysstyrken etterhvert. Dens utbredelse endret seg ikke vesentlig i dette tidsrom.

260876/IV

En politibetjent befant seg på plassen bak HK - Tinghuset, da han fikk se lysfenomenet. Han forteller at han torsdag 26.08, kl. 20.35 parkerte sin bil bak HK-bygget og Tinghuset. Det var halvmørkt og relativt klart vær. I det han vendte seg mot HK-bygget (nordover) og begynte å gå mot dette, oppdaget han plutselig en sterkt lysende gjenstand som dukket frem over taket på Tinghuset. Han fikk inntrykk av at den gikk temmelig høyt og med meget stor hastighet. Gjenstanden i seg selv var lysende og hadde en lang sterkt lysende hale. Den beveget seg i jevn hastighet nordvestover, og forsvant i løpet av 3-4 sekunder bak taket på HK-bygget.

Det var ikke en lyd å høre, og hans første inntrykk var at han hadde vært vitne til noe som han tidligere ikke hadde sett, og som han ikke kunne gi en fornuftig forklaring på.

Kredit/K. Stenødegård.

260876/IV

Gauldalen.

To laksefiskere befant seg mellom Kvål og Ler i Gauldalen, da de ved 20.30 - tiden ble vår en gjenstand som kom susende over hodet på dem og det høstes fre-sing omtrent på samme måten som når man stikker glødende jern i vann. Gjenstanden var sirkelrund som en tallerken, og den var hvit-glødende. Størrelsen anslås til to meter i diameter. Hastigheten var omtrent som hos et rute-fly og høyden ca. 100-150 meter - kursen øst-vest. Over Kvål stasjon eksploderer gjenstanden i 10-15 deler, men fragmentene som fortsatt er hvitglødende faller ikke ned, men blir hengende stille i luften. Omsider slukkes de, eller toner ut. Det var imidlertid på dette tidspunkt blitt så mørkt at observatørene ikke kunne si om fragmentene tilslutt falt til jorden, men vitnene studerte dem i ti minutter da de hang rødglødende på himme-len. De mener bestemt at dette i k k e var en meteor.

Kredit/K. Stenødegård

OooO

Lierne og Røyrvik, Nord-Trøndelag.

Også her oppe var det mange som observerte det merkelige lysfeno-menet torsdag kveld 26. august, skriver Lidstrøm, leder for vår Skandinaviske seksjon i Nordli.

Ved en rundspørring vidt omkring i distriktet, går det frem at folk i lang tid etter, er opptatt av hva de så og hva det vel kun-ne være. Slik fortonet opplevelsen seg for en del av de som ble kontaktet:

Gårdbruker i Røyrvik.

Han oppdaget lyskulen som passerte synsfel-tet i forholdsvis lav høyde fra øst mot vest. Det hele stod på i få sekunder, men han oppfattet at selve kulen var sterkt lysende og at det var noen striper bakom som kunne ligne på en slags hale. Han er ikke i tvil om at det var en meteor. Tidspunktet angir han til ca. 20.40.

Astrid Nymann, Nordli.

Hun forklare fenomenet slik:

Min mann og jeg satt ved stranda i Storvika ved Store Namsvatn i Røyrvik. Det var en fin kveld, nesten vindstille og ganske klart. Temperaturen kunne være 8-10 grader. Vi er ikke sikker på hva klok-ken var, men det kan stemme at den var ca. 20.45. Vi hadde nettopp tent bål på stranda og satt og kikket utover den svære innsjøen. Da så vi plutselig lyskulen komme i voldsom fart fra øst mot vest. For oss syntes den å gå i forholdsvis lav høyde.

Vi fikk ikke tid til å reagere ordentlig på fenomenet før kulen syntes å eksplodere midt ute på sjøen. Vi så røde striper sprute utover omtrent som når en nyttårsrakett eksploderer. Etter eksplosjonen kom det frem en lys gråaktig sky som etterhvert kom til å ligne en tallerken. Kulen, som også hadde en slags hale bak seg, kunne vi ikke se lenger, men det dannet seg en smal stripe foran skyen. Den lignet på kondensstripen fra et jetfly. Stripen forsvant ganske fort, men den underlige skyen kunne vi i midlertid se i flere minutter inntil den forsvant gradvis.

Kersti Persson, Nordli.

Det var under "Husker du" -programmet i TV Kersti Persson fikk øye på lyskulen med den lange halen bak seg. Hun ropte på sin mann og begge fikk se et kort glimt av fenomenet før det forsvant i vestlig retning. For begge fortonte det seg som om kulen var forholdsvis nær og synes å passere midt over sjøen, men K.P., mener at dette måtte bero på et synsbedrag. På forespørsel om farger, hadde de ikke oppfattet dette klart, da det hele gikk så fort.

Hilding Elvseth, Nordli.

Han satt og så TV, da hans kone som satt ved vinduet, fikk øye på lyskulen. Han spratt opp fra stolen og bort til vinduet, men fikk bare et glimt av den i 2-3 sekunder før den eksploderte. Hendelsesforløpet var forøvrig det samme som i de foregående observasjoner. Størrelsen på kulen menes å ha vært 1/4 av månens diameter. Farten var enorm. De har begge sett jetfly men i dette tilfelle var farten betydelig større. Tidspunktet når dette skjedde, høyde over horisonten og kursen, synes å stemme med hva andre forteller.

Lars Harbækvold, Nordli.

Han har sendt egen rapport med tegning av objektet og "skyen" som dannet seg. Mannskapet i båten syntes også at lysfenomenet virket så nært, noe flere av dem som er kontaktet, også mener. Men ingen andre har nevnt noe om lyd fra "kulen". På nærmere spørsmål sier Harbækvold, at en av karene synes å være sikker på at han hørte en slags sus fra fenomenet.

Og her er den skriftlige rapporten:

Torsdag kveld, 26. august, var jeg og to andre ute på Kvesjøen og fisket. Da vi hadde avsluttet og skulle til land, fikk jeg se et lysfenomen i retning sør. Klokken var da ca 20.45. Jeg ropte til de to andre, og også de ble oppmerksom på ildkulen. En av de to ropte at jeg skulle stoppe motoren, han hadde hørt susing fra lyskulen. Jeg stoppet motoren, men da hadde kulen kommet bak tretoppene ved stranda. Jeg startet motoren igjen og kjørte lenger ut. Da fikk vi se en lyserød "sky" på himmelen i vest. Skyen var delt i to, en stor sky, og fra den var det en strek (hale) til en liten "kule". (se tegning) Fra jeg fikk se den, til jeg stoppet lenger ute på sjøen, var det gått ca. 15 sekunder, og det skulle tyde på at hastigheten var veldig stor.

Høyden var vanskelig å bedømme, men vi trodde den skulle "styrte" i høydedraget over Harbækvold. - Gjenstanden kom fra øst med kurs mot vest. Den var rund med en trekantet ildhale etter seg. Stedet hvor vi skulle gå i land, ligger helt i vestre ende av Kvesjøen.

Kulen oppgis å ha vært sterkt lysende (omtrent som sollys) med en hale bak som også lyste sterkt, men hadde en grønnlig, (kanskje også rødlig?) farge. (A.L.'s anmerkning).

Den lysende'skyen'.

Formen på den store "skyen" husker jeg ikke sikkert, men streken og den lille lyskulen er jeg sikker på. (L.H.)

=====

Lidvor Fjelde og Åse Rydning, Nordli.

"Li-jentenes" rapport skiller seg på flere måter ut fra hva andre har å fortelle om opplevelsen denne torsdagskvelden. Først forklarte Lidvor til meg at lyskulen syntes å komme opp fra bakken, like foran bilen og f o r a n trær ved setervollen.

I første omgang syntes jeg bare at dette var en særdeles interessant rapport, men etter å ha kontaktet mange andre, og hendelsene viste seg stort sett å følge det samme mønstret, begynte jeg å lure på om dette kunne være den selvsamme kulen som ble sett andre steder. Det var derfor om å gjøre å innhente Åses utsagn. Hun var imidlertid bortreist, og først etter vel en uke fikk jeg et møte med henne.

Og hun bekreftet i detaljer søsterens forklaring.

Jeg kjenner forøvrig begge som intelligente og troverdige personer, så det skulle da ikke være noen grunn til å tvile på hva de to søstre har fortalt. Men når det nå er bragt på det rene at a l l e observasjonene skjedde på nøyaktig samme tidspunkt, og at de to jentenes skildring av objektet på så mange måter faller sammen med hva andre i distriktet forteller, dukker det her opp forskjellige uløste problemer. F.eks. - hvordan kunne den lille kulen som sannsynligvis må ha virret omkring i busket opp ved Prestegårdsseteren, virkelig være den samme som ble sett over store deler av Trøndelag, og som alle steder beveget seg i stor fart fra øst mot vest ?.

Et annet spørsmål er hva som f a l t n e d , en detalj begge søstrene bestemt holder fast ved. Hva dette angår, ble terrenget oppe på åssiden grundig undersøkt, men uten resultat. Etter dette må en si at spesielt denne observasjonen i sannhet har mystikkens skjær over seg.

Anton Lidstrøm.

✂

Og her kommer Lidvor og Åses beretning:

260876/I

Hendelsen fant sted like ovenfor og nord for Prestegårdseteren, ca. 7 km. fra Kvelia og ca. 3 km. fra Sandvika sentrum. Lidvor forteller: "Solen var forlengst gått ned, og vi kom kjørende ned mot Prestegårdseteren mellom Kvelia og Sandvika. Klokken var ca. 20.30. Det var ganske stille og nesten klart vær. Jeg kjørte, og plutselig fikk jeg øye på en sterk lysende kule til venstre foran bilen. "Nei, se på dette!" sa jeg til Åse, og holdt på å kjøre i grøften. Kulen virket litt større enn en fotball. Den var bortimot orangegul og utstrålte et intenst lys. Bak kunne vi se striper som en slags hale. De øverste av disse striper var grønne - de nederste røde. Da kulen syntes å komme opp fra bakken og f o r a n noen trær ved setervollen, kunne ikke avstanden til objektet være mere enn ca. 150 meter. Kulen passerte over veien og fortsatte på skrå vestover opp åsiden. Farten var ikke så stor til å begynne med, men øket etter hvert. Da den hadde passert åsen nordvest for Prestegårdseteren, og vi kunne se den m o t h i m m e l e n, skjedde noe merkelig. Kulen syntes å bli "skutt" ut fra halen og fortsatte i en litt annen vinkel. Samtidig syntes halen å "falle ned". Vi fortsatte imidlertid turen, og etter å ha passert seteren, kom objektet bort for oss på grunn av terrenget, men etter knapt ett minutt, fikk vi øye på det igjen. Kulen hadde nå en smal stripe etter seg som minnet om kondens bak et jetfly. Stripen forsvant etter kort tid, og det oppstod nå en liten rund flekk som en ørliten sky. Fargen var nå lysere enn tidligere. Lysflekken beveget seg i stor hastighet vestover, og tilslutt kunne vi se den som en liten stjerne som tilsist forsvant helt.

OooO

Når det gjelder observasjonene i sin almindelighet, er det en hel del andre i distriktet som er kontaktet, men å ta med disse, ville stort sett, bli å gjenta det samme, skjønt det viser seg at enkelte fester seg mer med detaljer enn andre.

Hva var det så folk observert denne torsdagskvelden?. De fleste mener det var meteor, andre nevner ildkule og noen få er inne på at det måtte være et UFO. Hva det v i r k e l i g var, er et åpent spørsmål, men at det var en fascinerende opplevelse for mange er sikkert, skriver Anton Lidstrøm til Rapportsentralen.

-oo-

Trønderavisa, Adresseavisen, Fellesavisen, Namdal Arb.blad, Arbeid-
eravisen og Levangeravisa, skrev korte og lengre artikler om obser-
vasjonene, og førstnevnte avis hadde et intervju med Lidstrøm, om
hendelsene i Lierne, Nordli og Røyrvik. Videre merket vi os at K.
Stenødegård har informert Sunnmørsposten om fenomenene og NUFOC's
arbeide med denne saken, på basis av forskningsseksjonens foreløbi-
ge rapport. Artikkelen ble trykket 21.09, etter avisen den 15.09,
siterte en uttalelse av oberstløytnant Engh fra Luftforsvaret, som
"tippet" på satelitt eller meteor, og en uttalelse fra observatorie-
assistent Fritz Albrechtsen, ved solobservatoriet på Harestua, der
assistenten mener at observasjonene skyldes deler av satelitt, el-
ler romrakett som brant opp i atmosfæren.

Vi har i de siste årene merket oss at solobservatoriet på Harestua i lignende saker, kommer med kategoriske uttalelser om UFO-fenomener (bortforklaringer) uten på forhånd å innhente opplysninger for eksempel fra NASA, om der vitnerlig v a r satelittundergang i luftrommet over Norge på det aktuelle tidsrom! Vi ønsker observatoriet god bedring!
K.Stenødegård, Hadde også i Adresseavisen for 11. september, et meget godt konsentrat av UFO-problematikken i forbindelse med "bølgen" over Trøndelag.

290876/I

Før vi forlater Trøndelag, skal vi her ta med en observasjon gjort av en pike på 16 år. Den inntraff kl. 21.30 ved Husebyveien i Trondheim, utenfor et der beliggende daghjem. Det var mørkt og vindstille da piken, som var på leting etter familiens hund, oppdaget et ovalt solvfarvet objekt på himmelen, med lysorange korona. Det høstes en skarp summing fra objektet som ble oppdaget i 60 graders høyde.

K.Stenødegård, har hatt hendelsen under etterforskning og har intervjuet piken, og vi bringer her hans fremstilling av saken:

"Observasjonen fant sted på en relativt lite trafikkert vei beliggende mellom en gruppe nylig oppsatte eneboliger og nyere blokkbebyggelse. Veien har gatebelysning, men gatelyktene var ifølge vitnet ikke tent på det tidspunkt da observasjonen fant sted."

Opptakten til hendelsen beskrives av vitnet slik:

Hunden hadde tidligere på dagen løpt sin vei, og ut på kvelden ville familien ut og lete etter den. Foreldrene skulle benytte bilen i denne forbindelse, mens vitnet foretrakk å gå på egen hånd.

Da hun var kommet omtrent midtveis mellom ovennevnte gruppe av eneboliger og blokkbebyggelsen, hvor angjeldende vei skråner en del nedover mot den større innfartsveien mot byen, satte hun seg et øyeblikk på et rekkverk ("skrensekant") av metall, som går langs veiens venstre side.

Hun så tilfeldigvis opp og fikk øye på den lysende gjenstanden anslagsvis 30-40 grader oppe på himmelen, retning N/NV. Gjenstanden stod stille, omgitt av et orangeaktig lysskimmer, som vitnet mener må ha reflektert på dens overflate, denne virket metallaktig. Gjenstanden virket oval, med en liten utstikker i hver av endene. Disse syntes å være av samme farge som gjenstanden selv, i alle fall ikke mørkere eller lysere.

Vitnet fremholder at hun fikk en meget merkbar fornemmelse av å være iaktatt - at hun på en uforklarlig måte ble "tvunget" til å se på gjenstanden.

Et øyeblikk etter (oppdagelsen) begynte gjenstanden å bevege seg. Dette skjedde ikke gradvis (aksellererende), men den oppnådde "full fart" i samme øyeblikk som den satte seg i bevegelse, det vil si den farten den beholdt resten av observasjonstiden.

Den beveget seg rett frem, i retning Heimdal, hvilket vil si S-SØ - over. På kort tid var den borte, eller ute av syne på himmelen.

Vitnet anslår den totale observasjonstiden til ca. 2-3 minutter.

Hun sier at hun ble redd da hun oppdaget gjenstanden og så at det ikke kunne være tale om fly, helikopter, satelitt eller noe som hun kjente til. Da hun ville reise seg oppdaget hun at bena var "lammet" fra knærne og ned. Hun sier selv at hun følte at hun ikke kunne røre seg, men er ikke helt sikker på om noe av dette kunne skyldes forskrekkelsen, ved siden av nummenheten i bena.

Da gjenstanden hadde dratt sin vei fikk hun førligheten tilbake og begynte å løpe alt hun kunne nedover mot hovedveien. Hun regnet med at hennes foreldre kunne passere der om ikke lenge, i bilen.

På spørsmål om hva hun tenkte på i dette øyeblikket, da hun løp, svarte hun at hun angret på at hun ikke hadde blitt med i bilen. Vel nede på hovedveien løp hun hjemover, og møtte bilen med sine foreldre.

Da hun fortalte om opplevelsen, mente de at hun måtte ha sett et fly eller en satelitt, men de endret ganske raskt oppfatning da hun fikk fortalt nærmere detaljer, og da de tydelig kunne se hvor sjokkert hun var.

På spørsmål om evt. lyd fra gjenstanden sier vitnet at hun ikke direkte kunne høre noen lyd, men derimot følte hun meget tydelig og intenst et slags "trykk" inne i hodet, som føltes som en intens (høyfrekvent?) summing inne i hodet eller hjernen. Hun understreker at hun hadde en sterk følelse av å være iaktatt, og at hun aldri tidligere har hatt noen opplevelse som denne, og at hun heller ikke kjenner noen som har.

Hun hadde ikke tenkt å nevne noe om opplevelsen for andre enn foreldrene, men det var hennes mor som mente at "ufoforskerne" burde underrettes.

Hennes mor ringte til undertegnede og fortalte om tildragelsen. Hun bekreftet da datterens tydelige oppskakete tilstand, da de møtte henne på veien.

Vitnet gav hele tiden et absolutt troverdig inntrykk. Ikke på noe tidspunkt i løpet av intervjuet og samtalene forøvrig, gjorde hun noen forsøk på å dramatisere sin beretning. Hun svarte neste utelukkende på de spørsmål som ble stilt henne, og lot til å forsøke å konsentrere seg, tenke seg om, før hun avgav sine svar.

De eneste ytringer av betydning hun selv kom med, utenom det å svare på intervjuerens spørsmål, gjaldt moderat undring over hva slags tingest det kunne ha vært, om situasjoner som denne kunne være "farlige", og hva en burde foreta seg når en kom ut for en slik hendelse.

Hun virket voksen for sin alder, i et hvert henseende rolig og troverdig. Hun har ingen formening om hva det var hun så, bortsett fra at hun sier seg aldeles sikker på at noe slikt har hun aldri sett hverken før eller siden.

Det er et solid inntrykk hos undertegnede at vitnet fortalte sannheten etter beste evne.

Trondheim, 13.09.76.

K. Stenødegård.

Vi skal nå se på hva som hente i Indre Nordfjord, hvor vår mann i Stryn, L.Ståle Flåta - som tidligere nevnt - har gjort en kjempeinnsats med å gi oss en fullstendig oversikt over alle observasjonene. De omfatter 3 stk. fra 26. august, 8 stk. fra 28. august, hvorav den ene er innkommet til Trondheim, fra vår mann i Nordfj.-eid, Kjell Verlo. Videre 4 stk. fra 12. september., tilsammen 15 rapporter.

260876/III a.

Et ektepar ser kl. 20.47., fra Løvlid, et rødglødende objekt mellom Gulkoppen og Hornindalsrokkene i sørøst med kurs nordover. Det var ingen lyd å høre i de 5 sekundene de observerte objektet, som de mente hadde en hastighet lik et jetfly. Avstand til objekt anslås til 4 km, og høyden 30 grader. Været denne kvelden var klart med svak vind og tussmørke. Ingen måne oppe.

B, Tre personer er ved Blakset kl. 20.40., da de tilfeldig får øye på et sterkt hvittlysende objekt med lys rød hale (som ild). Obs.tiden var 6-7 sekunder og det ene vitnet, Steinsåker, forteller at objektet passerte horisontalt i ca. 500 meters høyde f o r a n og l a v e r e enn fjella i bakgrunnen. Hastigheten var som et jetfly og avstand til objekt 700-800 meter. Det andre vitnet, J. Rosets versjon av hendelsen, stemmer på de fleste punkter overens med Steinsåkers, men Roset mener objektet gikk i en liten bue mot bakken før det forsvant bak en åsrygg. Ingen lyd fra objekt. Steinsåker forteller at han også den 28. august så en lignende gjenstand kl. 21.30., fra Blakset.

C, En lærer på Stryn husmorskole ser ca. kl. 21.30., et avlangt sterkt lysende gult objekt uten noen tydelig form. Trodde først det var en meteor, men da formen ble tydeligere, visste hun ikke lenger hva det kunne være. Størrelsen var 4-5 cm. målt i utstrakt arm, mer spissere i forkant med en gråfarget eller mørk "hale" som lignet et grovt tau som var kveilet (se tegning). Den frie enden hang ned og beveget seg forholdsvis rolig frem og tilbake som et tykt tau ville gjort. Hun var helt sikker på at objektet hadde den skisserte formen, og hun mener bestemt at den var rund (som en sylinder).

"Det var kanskje lyd", sier hun ettertenksom. Hun kan ikke beskrive den helt, men det var en slags dur, minnes hun. Det er mulig den kom fra radioen som hun hadde stående på. Hun kan heller ikke huske om det var normal lyd i denne under observasjonen, da hun var for opp-tatt av det hun så.

Hun observerte gjenstanden gjennom vinduet fra sin hytte ved Vinsryggsetra nord for Stryn sentrum, og obs.tiden var noen få sekunder.

Hun hadde tidligere på dagen vært ute og plukket molter nordvest for hytten. Det var da pent, klart vær. Hvordan det var i obs.øyeblikket kan hun ikke huske, men hun så tydelig fjelltoppen Gryta, i bakgrunnen under observasjonen, og den ligger ca. 1500 meter fra hytten. Det var mørkt, men ikke bekmørkt, sier hun.

Hastigneten på gjenstanden mener hun var adskillig lavere enn et jetfly, og avstanden har antagelig vært omkring 500 meter.

Alle observasjonene på denne dato: 28. august, ble gjort kl. 21.30. Det var klarvær, vindstille, tussmørke og 8-10 plussgrader.(red)

280876/VIII. a,

O. Auflan og A. Sunde, observerte fra Yri et sterkt-lysende gult objekt med rødgul hale, som lyste opp veien foran dem. Kursen var fra søraust mot nordvest og hastigheten oppgis til noe rundt om 2000 km/t. Obs.tid: 15-20 sekunder.

A.S., mente at halen lyste orange og avstand til objekt var 1500 meter. Det forsvant forbi Beinesklåvane og ble borte.

B,

O. Faleid, ser i lav høyde en hvitlysende kule med hale av gnister i nordøst med kurs mot nord. Han forteller at det var en kort strekning han så den lysende kulen. Den hadde skogen ovenfor Svarstad som bakgrunn, og hadde kurs mot bakken da den forsvant bak skogåsen.

Han og hans sønn lå nær land i båt mellom Faleide og Svarstad. Sønnen så bare lyset etter at kulen var forsvunnet ned bak skogen. Hastigheten oppgis til 100 km/t. Størrelse: Halv meter i diameter og avstand til kulen: 1000 meter.

C,

O. Kongsvik, ser fra Kjøs, sammen med to andre, en sterkt lysende kule, hvit med rød hale, lydløs i nordøst. "Jeg stod utenfor huset til R.Kjøs, da jeg ble oppmerksom på en lysende kule som dukket opp bak Kjøs-nibba. Objektet fløy i en buet bane og forsvant bak en åskam lenger vest. Selve kulen hadde et skinnende hvitt lys og en rød hale som for meg virket "punkttert". Kulen ble også sett av A. Solvik, som befant seg 100 meter nedenfor meg. Objektet gikk i vestlig retning - altså mot Hornindal". Kulen ble sett i 45 graders høyde - hastighet: 1000 km/t. Størrelse: En halv meter m/hale, og avstand til objekt: 700 meter.

D,

B. Verlo, står og fisker ved Svartebotn, 1022 m.o.h. En fjellkam danner horisont for ham. Han forteller:

"Det kjem så ein løskje (lysning) ca 50-60 cm. lang, 1-2 meter framfor meg i vatnet. I denne er det ein blåkvit runding på størrelse med ein femøring. Dette punkt er så intenst som ein sveise flamme.

Eg følgjer den med augo ei stund før eg ser opp mot horisonten. Det eg då ser er ei veldig brisande kule. Den er som eit kvitt lys, litt raudaktig i kantane og inhylla i kvite og raudaktige prikkar. Bak kula er tre flammor som lengst framme er kvite som kula, lenger bak raudare. Kantane på kvar stripe er tydelig raudare enn inne i stripa. Mellom stripane er det og blåfarge. Stripane dekkar minst 300-500 meter. Det var ikkje lyd å høyre. Kvar stripe var klårt avgrensa i kantane som etter linjal. Lengst bak levde flammene som slutten på ein flamme etter ein briseld. Ein fiskar som stod noko til høgre for meg, såg ingenting. Eg såg ur og snøbredda bak objektet".

Røra hadde sitt ut- spring i kula som ein tre- kant som her tegna. Det var fullt av prikkar både i kula og langs mellom røra.

"Kula går i retning av Store-Lågpiken 1664 m.o.h. Med det same eg ser kula, er den mange gonger så stor som eit hus sett på 1000 meters avstand. Den minka fort. Eg trur eg såg tingen 3-4 sekundar fra eg såg opp. Farten var i alle fall hurtigare enn eit jetfly, sett i den høgd eg ser det for mitt syn".

(avskrift av rapport v/Ståle Flåta.)

E, KaS, fra Stryn, hadde sin observasjon fra Gall i Hopland. Han var sjømann i 8 år, derav 3 år som styrmann. Mønstreet av i 1950. Han er sikker på at obs.tiden var 12 sekunder. Sier at han telte på "sjømannsvis" fra han så gjenstanden, til den forsvant. Da han seilte ute og stod vakt, var det en vanlig metode å fastslå tiden til meteor-er o.l., som de observerte. Derved kunne de ved trigonometri, (trekantmåling) regne ut avstanden til evt. meteorsvermer.

Kula var skarpt avtegnet i fremre del og dessuten litt mørkere fremme. Han understreker at halen begynte fremme på kula som tegningen viser. Han har lest beskrivelsen av B.Verlos observasjon (D) Kule med tre lange skarpt avtegnede rør) Han så også lignende rør, men det var flammene som dannet dem, de var ikke en del av objektet, mener KaS.

Flammene som "levde" bak rørene, så han tydelig. Det var et meget fint fargespill mellom rødt og blått i halen. Ingen gnister falt ned.

Delen rett bak kula (den som var blåaktig med rødt imellom, og som avmerket på skissen) så ut som den var massiv og ikke bare dannet av flammene.

Det var et lite "surr" (som et lite vindsus) i det kula var nærmest, d.v.s. 700-800 meter. Om dette skyldes en evt. vind eller kula, er han ikke sikker på. Dens bane var horisontal i 30-45 graders høyde, og det var ingen kursendringer.

En høy silo på ca. en km. avstand ble brukt som sammenligning. KaS, mener lengden på gjenstanden var som en fyrstikk, holdt på strak arm og siktepunkt ca. 1 km. vekk. Sammenlignet med siloen på tilsvarende avstand, mener han at lengden var ca. 2 ganger siloens høyde, d.v.s. ca. 20 meter.

Kulas diameter mener han var ca. en tredjedel av lengden, ca. $6\frac{1}{2}$ m. Når han hører dette tallet, mener han at kula måtte være mindre - en til to meter, tror han er passende. Han understreker at det er svært vanskelig å anslå størrelsen.

Han hadde Heimebøane (lokalnavn) i bakgrunnen da objektet passerte ham på det nærmeste. Kula forsvant inn i et lite skar oppe i disse bøane. Hastigheten var som et jetflys og avstanden ca. 700-1200 m. Trodde først det var meteor, men da han så dens bane skjønnte han at meteor var lite sannsynlig. Den ble sett i S/Ø mot Utvik, og forsvant i N/Ø.

Intervju/Ståle Flåta.

F, Tjensvold, var i båt 14 meter nedenfor Sætresbrua i Strynselva, da han fikk øye på kula. Størrelsen på skissen han har laget er svært ubestemmelig, men Flåta har funnet ut at han har sett en kule som hadde en størrelse lik en ert målt i utstrakt arm - han mente kula var $\frac{2}{3}$ av månens diameter. Avstanden nar minst vært 700 meter, dette er høyden fra elva og opp til setrene i dalen. Disse setrene har kula passert over og banen var horisontal. Farge: Det var et lite mellomrom mellom kula og halen. Rundt halen var det litt blålig farge. Lengst bak på halen var det en blå "sveisefflamme", men den blendet ikke. Ellers var kule og hale gulhvit. Halen var to ganger kulas diameter. Det er mulig han har hørt litt susing fra objektet, men han vet ikke om det kanskje kom fra elva.

Da objektet gikk inn i dalen (mellom Høgefjell og Gryta) så han fjellsiden på Gryta b a k objektet. Han er ikke helt sikker på om det gikk over fjellet, eller forsvant på hitsiden, (landet eller løste seg opp).

Hastigheten anslår han til: "litt fortere enn en jetjager". Avstand fra objekt til vitnet: minst 700-800 meter. Han satt med front Sydvest og fikk da øye på kula omtrent rett opp - ca. 60 grader. Den forsvant i nordvestlig retning.

Intervju/Ståle Flåta.

G, K.O.Grodås, forteller at den ildkula han så, var rød på farge med en blålig hale. Han så den i fart på en strekning av 400 meter. På de siste 100 meter, delte den seg i to og falt ned. Den hadde samme retningen som de andre observerte kulene og holdt konstant hastighet. Tidspunktet kan han ikke si sikkert, men mener at det var omkring kl. 20.00, og han hadde vitner til hendelsen. Trodde først at det var raketter som Heimevernet hadde skutt opp, men han fikk senere vite at de ikke hadde skutt opp noe fra den retningen han så kula fra. Heimevernet befant seg nord for Grodås sentrum, og kula kom fra øst.

Han vil også gjerne ta med en observasjon som nans far hadde samme helgen. Foreldrene var på setra, og ca. 01.30 om natten våknet faren av en underlig lyd, - pipende - som ble sterkere og sterkere, og endte i en kraftig crescendo, og plutselig var den borte. Faren fortalte at det høstes ut som jetmotorer startet.

(Av dette må vi slutte at aktiviteten over Indre Nordfjord, har vært legio, red.)

H, Kjell Verlo, m/frue, så kula fra Hennebygda i Nordfjord, i 4-6 sekunder. Han regner høyden til objektet til 2000-3000 meter og hastigheten noe i mellom 1000-2000 km/t. Halen virket lys blålig med røde, gule og grønne gnister. På grunn av den lange avstanden, er det vanskelig å beskrive noen eksakt form, men for ham så den ut til å være rund, kanskje noe oval og avstanden anslås til ca. 20 km.

Kredit/K.Stenødegård.

ooOoo

Vi skal så se på 4 dagslysobservasjoner fra samme distrikt som fant sted den 12. september. Ved disse observasjonene blir klokkeslettet oppgitt til 10.30. Været var klart med solen i sydøst, vindstille og rundt 10 plussgrader. Det ble ikke bemerket noen lyd fra objektet (objektene). Observasjonstiden var for alle, bare noen få sekunder.

120976/IV A.

Vitnet vil være anonym. Han ser fra en fjellknaus: Huaren, ved Auflem, en blåaktig kule i nord med kurs vestover.

"Fikk brått auge på ei lyskule med hale i 35° høyde like over fjellpartiet. Den kom brått på himmelen i retning fra Loen kai, og passerte i retning Oppheim, men den avtok i høyde. Det var skarpt lys som eit lysrør med ein blåaktig kjerne. Trodde først at den ville dette ned ein eller annan plass, men kula og lyset forsvant før det nådde fjellet, så av den grunn fekk eg ikkje vite kva side av fjellet den evt. ville dette ned på, men truleg er at den var så langt borte at den likevel hadde gått ned på andre sida av fjellet, då dette ikkje var langt vekk. Den forsvant like merkeleg som den kom tilsyne. Framfor kula var det og ein liten hale som teikningen viser. Halens lengde var som ein fyrstikk i utstrakt arm, og kula som ein ert".

Han mener hastigheten til objekt var 300 km/t., og avstanden: 5000 m.

B, B. Lillestøl, befant seg i Hornindal sentrum da hun fikk se kula i 45 graders høyde. Hun fikk ikke tid til å feste seg i detaljer ved utseende. Hun ble vår den, like før den for bak en klynge løvtrær. Det eneste hun husker klart, er at det var en liten kule fremst, på størrelse med en asjett. Avstanden til til treklyngen var var 100 meter. Hun husker ikke noen avgrenset hale, men det var rødgult like bak kula (tilsvarende kulas lengde) og blått lys lengst bak. Kula var blårød, men var lys og lyste kraftig (ikke blendende). Hadde solbriller på og så derfor ikke fargene klart. Det øyeblikket hun så kula, gikk den ned bak trærne (skrått mot bakken). Hun er sikker på at den må ha tatt bakken eller løst seg opp. Før den forsvant bak trærne, så hun fjellene: Høgenibba og deler av Gløvreffjellet i bakgrunnen. Hvis objektet gikk rett bak trærne, må avstanden ha vært ca. 100 - 150 meter.

C, Rolv Solvik, oppgir at klokken var 10.40., da han ved Riisesolet på Bosetra, fikk øye på kula, hvis hale var rødfarget lengst fremme og gikk over i orange lenger bak - bakerst blankt lys som en 60W lyspære. Kula skarpt avtegnet og signalgrønn som en båtlanterne. Halen dobbelt så lang som kulas diameter. Like ovenfor hytta til Bøe, (ca. 300 m. unna fra vitnets plass) bøyde kulebanen sterkt mot bakken. Så ut som den ville ta bakken litt nedenfor Bøes hytte. Den løste seg i stedet opp, litt vestafor og nedenfor hytta, ca. 10 meter over bakken. Det var ingen lyd under "oppløsningen" og det var heller intet gnistregn. Kula og halen forsvant bare plutselig som når man slukker en lampe. Solvik anslår størrelsen til kula som en asjett (diameter ca. 18 cm.) Det vil si som en liten ert på utsrakt arm - litt mindre enn fullmånen. Den passerte foran fjell og skogen lenger nede, og hadde skogen som bakgrunn. Avstand til kula var ca. 300 meter.

D, Det andre vitnet, Riise, som stod sammen med Solvik under observasjonen, mente kula kunne være på størrelse med en bolle han har stående på bordet hjemme (diameter ca. 20 cm.) d.v.s., en liten måne eller ert etter skjemaets størrelsesinndeling.

L.Ståle Flåta.

ooOoo

Fra Sunnmøre har vi 5 observasjoner fra samme dato som de ovennevnte. Samme vær og temperaturforhold og samme klokkeslett: 10.30. Ved siden av de rapporter vi har fått inn, er fenomenet også registrert i Synnølv, Stordal, Volda, Vatne, Eresfjord, Steinshamn og Hellesylt. Sunnmøre Arbeideravis, SA, hadde mye stoff om observasjonene, og flere andre lokalaviser kommenterte hendelsene. SA, la saken frem for sjefen for Operasjonsavdelingen ved luftforsvarets stasjon Gråkallen, major Aage Elmenhorst, som fremla en del teorier om hva dette kunne ha vært.

Han nevner bærerakett, kunstig satelitt eller meteoritt. Vi gjentar her at NASA, benekter at det har vært satelittundergang over norsk luftterritorium på de aktuelle tidspunkter, og det synes oss merkelig at luftforsvaret ikke er bedre orientert!

Lysfenomenet som ble observert i lav høyde og stor hastighet bl.a. over Godøya og Stordal, ble ikke observert på radar, forteller major Aage Elmenhorst.

-0-

120976/VI A,

"Jeg så det flygende lysrør søndag formiddag, og jeg føler meg overbevist om at det ikke kunne være noe stjerneskudd", sier Lars Høihjelle, inspektør i Fiskeridirektoratet og bosatt i Ålesund. Han stod søndag formiddag på riksvegen på Omenås i Vall-dal og pratet med Alfred Ruset fra Valldal, da de plutselig fikk se den lysende gjenstanden fare over himmelen.

"Den gikk mange ganger hurtigere enn et jetfly - så hurtig at det ikke var mulig å registrere hverken form eller farge, til tross for at vi så den over en strekning på flere kilometer. Den var borte på en blunk. Alt jeg kan si, er at den hadde en helt usedvanlig farge og lysintensitet, men jeg er ikke i stand til å beskrive det nærmere - til det var hele synet over for fort", sier Høihjelle.

Ruset og Høihjelle, så gjenstanden gå i nordvestlig retning over fjellet mot Stordal. Den fulgte fjellkjeden i Seljebotnskaret, og sett fra Omenås, så det ut som den passerte på langs av Stordal. "Banen var helt vannrett. Det var et fantastisk lys, men farten var så stor at jeg tviler på at noen kunne nå å merke seg hverken form eller farge", sier Høihjelle.

B,

"Det var like før gudstjenesten i radio søndag formiddag at jeg så en lysende gjenstand passere huset vårt på Godøya. Det virket som om den landet i en skog litt lenger oppe på øya. Jeg bor nede ved sjøen", forteller Liv Godø, i en telefon til SA. "Det er ikke bare et synsbedrag, noe du innbiller deg", spør avisen fru Godø.

"Nei, det kan dere være trygg for. Jeg så gjenstanden og jeg klødte på meg i en fart, tok bikkja med meg og satte avsted opp i området hvor det så ut til at gjenstanden hadde landet. For dette var virkelig interessant. Jeg ville finne mer ut om hva det var, men dessverre, jeg ble skuffet. Det var ikke spor etter noe".

Liv Godø, forteller videre at gjenstanden hadde retning fra øst til vest, og at den var ganske stor, ca. en halv meter målt i utstrakt arm. Det var som om det var gjenskinns i et speil når sola skinte på den. Den var så nær som 300 meter, så det må ha vært noe håndfast hun har sett, og ikke bare et synsbedrag. Hun snakket om det hun hadde sett før hun var klar over at andre hadde sett noe lignende, og før det kom i avisen.

SA/K. Stenødegård.

D

C, Karl Røyset fra Hareid, var på Brennhaug i Gudbrandsdalen, da han så - sannsynligvis - den samme gjenstanden som ble observert av vitnene i rapport "A". Han melder om blågrønn farge og avlang form på objektet som gikk i stor høyde mot nord. Stor hastighet og obs.tid: 5 sekunder.

D, I.A., fra Ørsta, var ved Tveråa i Romedalen, sammen med tre andre da de ser en sterkt lysende kule i ca. 200 meters høyde med stor hastighet og kurs fra sydøst mot nordvest. Her skjedde det samme som tidligere rapportert - kulen oppløste seg rett før den tok bakken, og ingen rester ble funnet.

E, Astrid Sørheim, var sammen med en person på tur ved Vallabøen, da de fikk se en rødglødende stavlignende gjenstand over Vallahornet, et fjell som ligger rett opp for Vallabøen, der hun bor. Den gikk i retning nordvest med stor hastighet. Den forsvant ned i skodden som lå rundt Vallahornet og ble borte. Den hadde så stor hastighet at det så ut som en sammenhengende lysende strek, så det er vanskelig å beregne lengden på gjenstanden, sier vitnet, og obs.tiden: få sekunder.

F, Liv Furset, var på formiddagstur 25 km. fra Stranda sentrum, da hun observerer en solfarget gjenstand med vestlig kurs. Den forsvant i skogen ovenfor bebyggelsen. Det var en 25-30 meters kondensstripe bak gjenstanden. Obs.tid: få sekunder.

Kredit/K.Stenødegård.

ooOoo

I disse 6 observasjonene opptrer minst 2 forskjellige objekter. 'A' og 'C', beskriver en gjenstand i stor høyde mot nord. 'B'-'D'-'E' og 'F', beskriver en gjenstand med kurs mot bakken, og i to tilfeller så vitnene at den ble "oppløst" før den traff bakken.

I de 4 observasjonene fra Indre Nordfjord, meldes det også at objektene hadde kurs mot bakken. I tre tilfeller så vitnene også her at gjenstandene "sluknet" før de traff jorden.

Ingen av objektene som ble observert 26-28 august og 12. september, viser noen utpreget UFO-adferd, ei heller utpreget meteorbane, med et par unntagelser.

Vi vet at det ikke var rom-skrap av noen art og at gjenstandene dukket opp i sydøst med kurs nordvest, på en unntagelse nær. Dette indikerer at det neppe kan settes i forbindelse med NATO-øvelsene eller andre militære øvelser. Andøya, benekter at de har skutt opp raketter i de aktuelle tidspunkter, så her må vi søke andre forklaringer - om de finnes...

De fleste av observasjonene minner mye om Vallentuna-hendelsene. Vallentuna, ligger ca. 2 mil øst for Stockholm, hvor det i slutten av 1973, dukket opp hurtigflygende lyskuler, som forsvant like plutselig som de kom tilsyne.

Riksorganisasjonen UFO-Sverige, tok ganske lett på disse observasjonene, da man vanskelig kan foreta noe fornuftig oppklaringsarbeide med hendelser av sekunders varighet.

Men i slutten av -73, og begynnelsen av -74, begynte de likevel å lure på om en ny UFO-bølge var på vei inn over Sverige, og på en måte var det riktig, selv om den i dette tilfelle mest berørte Stockholm-distriktet.

I alt har UFO-Sverige, ca. 50 observasjoner av forskjellig karakter fra området, men det er mulig at der er ennå flere. Og observasjonene kulminerte i en kontakt-hendelse natt til lørdag 23. mars 1974, hvor en Vallentuna-mann ble konfrontert med fire "halvgjennom-siktige" vesener, da han var på vei hjemover sent på natten.

Vår forsknings-seksjon i Drammen, har levert en foreløbig analyse på observasjonene i Trøndelag og Sunnmøre. De har i skrivende stund observasjonene fra Indre Nordfjord "under lupen", og vi vil vente på den endelige konklusjon, og kommer tilbake til saken i neste nummer av Rapportnytt.

IRAN

Kulerundt UFO sendte ut lysreflekser.

Phantomjagere fra Iran, tok opp forfølgelsen.

Teheran: Først nu er det blitt kjent at sist lørdag 18.09., ble en gjensidig forfølgesesjakt gjennomført av et UFO og to Phantomjagere fra det iranske luftvåpen.

Ifølge den offisielle erklæring fra Teheran, gikk begge militærflyene opp etter den første meldingen fra bakkepersonalet i Meh-rabad, som først hadde oppdaget det flyvende objektet på den iran-ske himmel.

Som Teheranavisen kunne berette, utelukkende etter bevis fra ut-talelsene til begge pilotene, skulle UFO'et ha vært i 1800 meters høyde med en hastighet som kunne ha sprengt lydmuren mangfoldige ganger.

Da de to Phantom'ene nærmet seg UFO'et, gjorde den "kuvending", forandret kursen og tok opp forfølgelsen på militærflyene.

Det heter videre at begge pilotene ville ha skutt mot objektet, var det ikke for at en plutselig "lammelse" av hele det elektro-niske systemet hindret dem i dette. Også radioforbindelsen skal ha blitt brutt.

I sin levende skildring av denne opplevelsen, beretter pilotene at det etter en kort tid ble løsgjort en sirkelrund gjenstand fra objektet med et tverrmål på anslagsvis 4½ meter, som landet syd for Teheran, for like etter å lette igjen. UFO'et ble beskrevet av pilotene som et rundt objekt, som samti-dig utstrålte røde, blå og grønne lysreflekser.

TIROLER TAGESBLAHT 22.09.76/ F.W.K.

Det er en karakteristikk jeg prinsipielt ikke har noe i mot, men da referenten ikke har begrunnet min "forkjærlighet" til den utenomjordiske hypotesen, får jeg gjøre det her og nå.

Presedens for den utenomjordiske hypotesen ble lagt til grunn av den - for ufologer kjente - vitenskapsmann, professor James E. McDonald, seniorfysiker og meteorolog ved Arizona-universitetet, og som døde 21.juni 1971.

Etter over ett års intensiv forskning i UFO-gåten, la han frem sine resultater i et foredrag for The American Society of Newspaper Editors, 22.april 1967. - Dette foredrag ble oversatt til dansk, og utgitt i et 65 s. hefte av UFO-NYTs forlag samme år under tittelen: UFO'er, det største videnskabelige problem i vår tid ?". (utsolgt fra forlaget)

I sitt foredrag eliminerer McDonald, trinn for trinn alle andre teorier og hypoteser, og sier i siste del av foredraget - sitat: "Jeg tror - på bakgrunn av min intensive utforskning av UFO-problemet - at man faktisk må ofre den utenomjordiske hypotese den allerstørste alvorlige vitenskapelige oppmerksomhet".

Og senere hen - sitat: "Det er UFO-bevismateriale som langsomt tvinger den omhyggelige UFO-forsker til alvorlig å overveie den interplanetariske hypotese - bevismateriale, jeg kun kan betegne som ekstraordinært i hele sin natur". Og til slutt - sitat: DER FINNES ETTER MIN NÅGJELDENDE OPPFATNING INTET RIMELIG ALTERNATIV TIL DEN YTTERST SJOKKERENDE HYPOTESE, AT UFO'ene ER INTERPLANETARISKE SONDER AV UKJENT OPPRINNELSE". (uthevet av meg)

Vi merker oss at McDonald, ikke valgte uttrykket 'romskip', og dette kan vi godt forstå. I 1967 ville det ha vært mange vitenskapsmenn som hadde "gått gjennom taket" av et slikt uttrykk fra en kollega. I dag hadde det vel neppe fått lignende respons.

Men sonder eller ikke sonder - de som stod "bak" disse sondene, kunne vel ikke være så langt unna ?!

Men det hersker ingen tvil om hva McDonald mente med sin konklusjon, og vi kan fastslå at hypotesen er bevist som et fullgyldig arbeidsgrunnlag for UFO-forskning.

Kan man så si at tilhengere av denne hypotese er "romskipsforkynnere?". Så aldeles ikke! Men enkeltes noe snevre form for UFO-forskning gir altså ingen "slingringsmonn" for denne hypotese som arbeidsgrunnlag, fordi - som de til stadighet gjentar - ingen fornuftig forklaring finner i at "ufonautene" i snart 40 år "har gått og plukket opp kvister og småsten fra bakken". I årenes løp har jeg studert en god del rapporter av dette slag - landete objekter med "piloter" utenfor fartøyet -. Av disse rapporter kan jeg bare erindre 2-3 stk. som beskriver en slik adferd. Så ovennevnte påstand, synes meg noe overdrevet.

Det har altså fra 1967, vært giret for en ny "giv" i UFO-forskningen. Få har benyttet seg av anledningen, kanskje som følge av alle de "pappskallede" UFO-bøker som har oversvømmet markedet og gjort forvirringen legio. Og imens bygger indisiene seg opp for den omtalte hypotese, samtidig som den samme leksen gjentas at "vi står overfor et reelt, men ukjent fenomen, og bare intensiv forskning kan gi oss en tråd til å begynne å nøste på". Intensiv forskning - OK., men tråden, er ikke den funnet? Hvorfor så ikke begynne å nøste ?.

I et berømt sitat fra Anselm av Canterbury, heter det: "Credo ut intelligam". - Jeg tror forat jeg skal forstå -. Og skal vi forstå noe av UFO-gåten, må vi gripe fatt i den enden av tråden som kanskje kan føre oss frem til sannheten om UFO'enes opprinnelse, selv om den synes oss indefinibel.

GLEDELIG JUL !

UFO - NYT. Skandinavisk UFO Information's UFO-tidskrift
Utkommer med 6 nr. i året. Post og bestillingsadresse:
SUFOI's Regnskabskontor - gironr.: 9 11 77 25.
E.B.Johansen/Bogfinkevej 79/Jyllinge/ DK - 4000 Roskilde,
D A N M A R K. Abonnementspris: D.kr. 55.-
Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems.

UFO-Information. Organ for riksorganisationen UFO-Sverige.
Utkommer med 6 nr. i året. Post og bestillingsadresse:
C.A. Jonzon/Lagmansberga,Brunnsgård/ S - 596 00 Skänninge,
S V E R I G E. Postgironr: 8 43 25-0
Abonnementspris: S.kr. 42.-
Ansvarlig udgiver: Carl-Axel Jonzon.

UFO = ASPEKT. Organ for Fritt UFO Studium. (FUFOS)
Post og bestillingsadresse: FUFOS - Frit UFO Studium,
Brobergsgd. 12, 1 th./ 1427 København K. Postgiro: 80 81 883.
Ansvarshavende redaktør: Steen Landsy.
Utkommer med 6 nr. i året. Abonnementspris: D.kr. 30.-

GICOFF (Gøteborgs Informations Center för Oidentifierade
Flygande Föremål)
Utkommer med 6 nr. pr. år. Abonnementspris S.kr. 50.-
Post og bestillingsadresse: Jørgen Karlson/Sagogången 57,
S - 422 45 Hisings Backa/ Sverige. Postgironr: 42 85 03-7.
Ansvarshavende redaktør: Alf Tollhag.

Bøger fra SUFOI

† i		
"UFO og Videnskaben".	136 sider. Vanlig pris:	29.75
	pris for abonnenter:	22.00
"UFO i Fokus"	182 sider. Vanlig pris:	46.50
	pris for abonnenter:	34.50
"UFO-Orientering" 120 s. -	" -	9.75

Bestilling: Se adresse øverst på denne side.
